

[Finansministeren.]

uhyre meget arbejde i skattedepartementet, men det må ikke tages på den måde, at vi saboterer arbejdet; såsnart vi har tid, sætter vi noget ind på det.

Det ærede medlem spurgte om landskatteretten. Jeg kan svare på den måde, at det hurtigt arbejdende udvalg, der blev nedsat, virkelig arbejdede hurtigt, idet det, såvidt jeg erindrer, kort før sommerferien begyndelse var nået frem til afgivelse af en udvalgsbetænkning. Den fik jeg og foranledigede så, at landsskatteretten afholdt et plenummøde — noget, der sjældent finder sted i landsskatteretten — hvor man behandlede betænkningen. Derefter har jeg sendt betænkningen med de udtalelser, der kom fra landsskatterettens plenum, til behandling i skattedepartementet og afventer nu resultatet. Jeg vil tro, at det munder ud i et lovforslag. Det, der er problemet, er, om man skal gå til fremsættelse af et lovforslag, der ret radikalt ændrer på dette område, eller blot til et lovforslag, der kan medføre, at denne pukkel af sager kan blive afviklet. Jeg er helt enig med det ærede medlem i, at det ville være meget rart, om dette kunne ske så hurtigt som muligt.

Det ærede medlem spurgte mig, om den højesteretsdom, der faldt for nogen tid siden vedrørende fradrag for udgifter ved eksportrejser, havde gjort noget indtryk på mig. Jeg kan henvise det ærede medlem til det svar, jeg gav det ærede medlem hr. Anker Lau på hans spørgsmål den 21. oktober her i tinget.

Endvidere spurgte det ærede medlem mig, om problemet vedrørende beskatningen af handelsrejsendes hjemmeforbrug var taget op til overvejelse. Det er det. Jeg er ikke helt enig med det ærede medlem i, at der ikke spares på hjemmeforbruget, når man ganske regelmæssigt foretager rejser. Der må være forskel på, om det er en tjenestemand, der undertiden foretager en rejse, eller en handelsrejsende, der regelmæssigt rejser ud et bestemt antal dage hver uge. Naturligvis må det være underkastet et skøn, hvor meget det sparede hjemmeforbrug andrager, og det er dette, vi har taget op til overvejelse.

Endelig var det ærede medlem inde på hele forsikringsspørgsmålet, særlig de over-

gangsbestemmelser, der er foreslået her. Det ærede medlem sagde, at § 5 i lovforslaget gjorde ham noget utryg, og spurgte, om der var mulighed for, at man i udvalget kunne få udtalelser fra såvel skattedepartementets teknikere som andre teknisk sagkyndige på dette område. Jeg vil gerne på enhver måde medvirke til at fjerne denne utryghed i det ærede medlems sind, men det er et vanskeligt spørgsmål. Der er mange tekniske ting at tage hensyn til. Særlig er det vanskeligt at blive klar over, hvilke forsikringsformer selskaberne vil indrette, efterhånden som lovgivningen udbygges på den ene eller den anden måde, og det er årsagen til, at jeg i min fremsættelsestale gjorde opmærksom på, at vi trods alt stadig befinder os på eksperimentets grund med denne lovgivning. Jeg har dog forstået, at det ærede medlem er glad for, at vi trods alt søger gennemført disse ting.

Det ærede medlem hr. Axel Sørensen mente, at vi ikke skulle have ændret reglen om 75 pct.s fradrag for kontingenter; så var vi sluppet for lovændringen her, mente han. Jeg kan kun sige, at nu er reglen blevet ændret, og så må vi tage konsekvensen også på dette område.

Det ærede medlem takkede for bestemmelsen i § 10 om den tidligere indgivelse af selvangivelsen. Det ærede medlem deltager i skatterådsarbejdet, og jeg er naturligvis særlig taknemlig for en tak fra sagkyndig side.

I anledning af det ærede medlems spørgsmål vedrørende § 11 om ægtepars opsparing vil jeg gerne slå fast, da der også er andre, der har stillet mig dette spørgsmål, at naturligvis er det ikke således, at ægtepar ved at spare kan fordoble fordelene; de må indenfor indskudsåret holde sig til de 1 000 kr., der er tale om, og det samlede nedslag i skatten kan altså højst blive 15 pct. af 1 000 kr. Det ærede medlem spurgte, hvad der sker, hvis mand og kone har gået og sparet hver for sig og det så viser sig, når de ved årets afslutning skal udfylde deres selvangivelse, at de har sparet mere end 1 000 kr. Her forstod jeg, det ærede medlem mente, at så måtte manden have prioritet. Har det ærede medlem talt med det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp og det ærede medlem fru Else Zeuthen om det? Det kan jeg ikke tro. Hvis det viser sig, at ægtefæller